

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 15-A DUPĂ RUSALII
(Cea mai mare poruncă din lege)

SF. CUV. ISIDOR
PELUSIOTUL
SF. SFINȚIT MC. AVRAMIE

**UN DOMN,
O DRAGOSTE!**

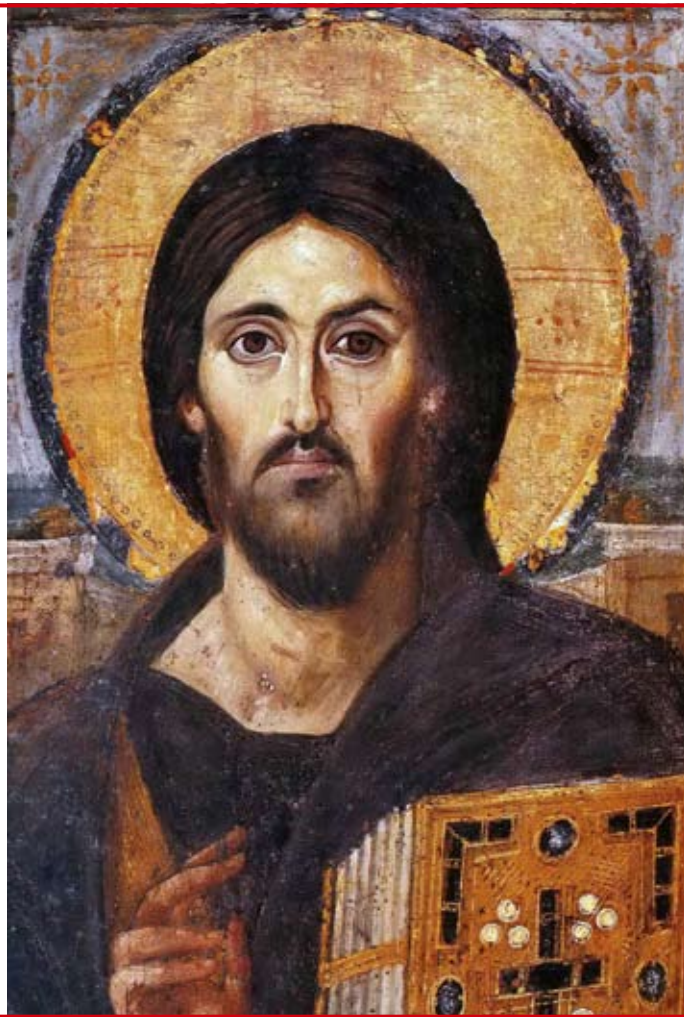

Prima problemă este ridicată de un învățător de lege evreu, care îl întreabă pe Hristos: „Învățătorule, care poruncă este mai mare în Lege? El i-a răspuns: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău». Aceasta este marea și întâia poruncă. Iar a doua, asemenea acesteia, este: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși». În aceste două porunci se cuprind toată Legea și prorocii.” (Matei 22, 36-40)

În Legea Vechiului Testament erau codificate un mare număr de porunci, peste 600, iar uneori rabinii se contraziceau cu privire la care din ele sunt mai importante. Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan spune că „Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintâi” (I Ioan 4, 19). Așadar, raționamentul este că Dumnezeu ne iubește și de aceea trebuie să-I răspundem lui Dumnezeu cu dragoste, iar apoi, iubind pe aproapele, facem prin mâinile noastre lucrurile lui Dumnezeu. Numind cu același cuvânt relația dintre om și Dumnezeu, ca și relația dintre credincios și semenul său, înțelegem că cele două forme de iubire trebuie să aibă aceleași caracteristici, să semene. Această dragoste trebuie să fie statornică, deplină, totală, jertfelnică, să fie așadar o marcă esențială a vieții noastre.

A doua chestiune o ridică Iisus întrebându-i pe farisei: „Ce vi se pare despre Hristos? Al cui Fiu este? Zis-au Lui: Al lui David. Zis-a lor: Cum deci David în duh îl numește pe El Domn, zicând: «Zis-a Domnul Domnului meu: Șezi de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale»? Deci, dacă David Îl numește pe El Domn, cum este fiu al lui? Și nimeni nu putea să-I răspundă cuvânt și nici n-a mai îndrăznit cineva din ziua aceea

Ultima întâlnire
dintre
Mântuitorul Hristos
și învățații iudei
este prilejul
de a lămuri
două chestiuni.
Prima este răspunsul
la întrebarea:
„Care poruncă e mai
mare în Lege?”,
la care Domnul Iisus
arată importanța
poruncii dragostei.
A doua chestiune
privește identificarea
lui Mesia
cu „Domnul”,
adică cu Dumnezeu.
Înțelesul tainic
al acestei convorbiri
este că Dumnezeu
are puterea de a
le uni pe toate,
prin dragostea
și jertfa Sa.

să-L mai întrebe.” (Matei 22, 42-46)

Evreii se fereau să folosească, în transcrierea Sfintelor Scripturi, Numele Sfânt al lui Dumnezeu, tetragrama, adică Yahve. De aceea, au înlocuit acest nume, în timp, cu „Domnul” (o kyrios, articulat în limba greacă), mai ales în traducerea greacă a Vechiului Testament (Septuaginta), lucru păstrat și în redactarea Noului Testament (Sfinții Apostoli au scris în limba greacă). Pasajul de mai sus atrage atenția asupra faptului că „Mesia” („Hristos” în limba greacă) nu este doar Fiul lui David, ci este și Domnul – Stăpânul, Dumnezeuul lui David. Adică, este în același timp Fiu al Omului și Fiu al lui Dumnezeu. Sfântul Apostol Petru

spune, în predica sa: „Cu siguranță să știe deci toată casa lui Israel că Dumnezeu, pe Acest Iisus pe Care voi L-ați răstignit, L-a făcut Domn și Hristos” (Fapte 2, 36), aici „L-a făcut” având sensul de „L-a arătat”. Deci, pentru că Scriptura numește „Domn” și pe Tatăl ceresc și pe Mesia (Hristos), rezultă că amândoi sunt Dumnezeu.

Sensul pericopei evanghelice citite astăzi este că Dumnezeu le unește pe toate în Sine. Dacă avem un singur Domn Căruia ne închinăm, trebuie să avem și o singură dragoste, care să miște sufletul și viața noastră atât către Dumnezeu, cât și către semenii noștri. ✕

Pr. Vlad-Alexandru Mîndru

Tămăduitorul de cancer și biruitor al demonilor

SFÂNTUL IERARH PARTENIE AL LAMPSACULUI

Sfântul Ierarh Partenie, Episcopul Lampsacului, prăznuit de Biserica Ortodoxă pe 7 februarie, este un mare sfânt făcător de minuni al Bisericii Ortodoxe, care a trăit în Grecia secolului al IV-lea d.Hr., în timpul domniei Sfântului Împărat Constantin cel Mare. A săvârșit multe și mari minuni atât în timpul vieții sale (a înviat trei morți, a izgonit demonii, a vindecat cancerul și multe alte boli), cât și după, mai ales tămăduiri de boli incurabile.

S-a născut în orașul Melitoupolis din regiunea Hellespont (în apropiere de strâmtoarea Dardanele de astăzi, Asia Mică) și a fost fiu al diaconului Hristodoulos, slujitor în biserica din cetatea Melitoupolis. Se ocupa încă de când era tânăr cu pescuitul. În apropierea orașelului în care s-a născut era un lac, din care obișnuia să pescuiască tânărul Partenie, iar banii pe care-i primea vânzând peștii din care nu mânca niciodată îi împărțea pe toți la săraci. Pentru viața sa curată și marea iubire de oameni, Dumnezeu l-a învrednicit pe Partenie să primească Sfântul Har încă de la o vârstă foarte fragedă. A început să facă multe minuni, de la vârsta de 18 ani, tămăduind tot felul de boli și scoțând diavolii din oameni, prin chemarea Numei Domnului nostru Iisus Hristos.

Fericitul Partenie a fost hirotonit preot de episcopul Filip din Melitopole, iar Ahile, mitropolitul Cizicului, încredințându-se de curăția vieții sale și de darul facerii de minuni, l-a sfințit episcop al orașului Lampsakos (vechea Pitiusa din Misia, Asia Mică). Această localitate era adânc cufundată în idolatrie. Sfântul Partenie a fost doctor al trupurilor celor suferinzi din Lampsakos, dar, mai ales, doctor al sufletelor lor, deoarece a reușit să-i convertească, să-i facă să urască minciuna și să se boteze în numele Preasfintei Treimi.

A smuls din rădăcini răul care pusese stăpânire asupra orașului și a dărâmat templele idolilor, iar cu sprijinul Sfântului Împărat Constantin cel Mare a ridicat o biserică în numele lui Hristos, ca simbol al credinței dreptmăritoare. De-a lungul vieții a făcut multe minuni, a tămăduit și a luminat suflete întunecate, aducând la dreapta credință pe mulți păgâni, a vindecat boli grave și a înviat din morți. Unul dintre cei înviați este Eutihian, care fusese omorât, prin uneltirea diavolului, de carul său cu boi.

A trecut la cele veșnice în anul 318 și a fost înmormântat în Lampsakos, în biserica zidită de el. Astăzi credincioșii

**„Mare făcător de minuni al Lampsacului,
ridicându-te la înălțimea faptelor bune,
luminezi până la marginile lumii
lumina tămăduirilor, risipind cu multă tărie
pe demonii cei întunecoși
și alungând bolile cu chemarea lui Hristos.
Pentru aceasta, curățind tot Elespontul
de rățacirea idolilor, îl luminezi cu minunile.
Purtătorule de Dumnezeu, Sfinte Partenie,
roagă-te lui Hristos Dumnezeu,
să dăruiască iertare de greșeli
celor ce prăznuiesc, cu dragoste,
sfântă pomenirea ta.”
(Din canonul de rugăciune
către Sfântul Ierarh Partenie,
episcopul Lampsacului)**

il prețuiesc în special pentru aceste minuni: vindecarea cancerului de orice fel și în orice stadiu, uneori chiar completă, și a altor boli trușesti și suflutești; izbăvirea de demoni sau farmece; salvarea din primejdii, pericole și rezolvarea unor situații fără ieșire.

Părți din Sfintele Moaște ale Sfântului Partenie din Lampsakos se află în Grecia: la Mănăstirea Maicii Domnului „Makrimalis” (plete lungi) de lângă localitatea Psachna din Insula Evia cea mai mare parte a Capului Sfântului, iar la Mănăstirea Sfântului Ierarh Nicolae din Insula Andros se păstrează o parte din mâna sa dreaptă. La noi în țară Mănăstirea Văratec păstrează la loc de cinste un fragment din moaștele sale.

La mormântul lui cel sfânt se săvârșeau, și se săvârșesc și astăzi, multe tămăduiri, iar Sfintele sale Moaște răspândesc mireasmă plăcută, izgonesc demonii din oameni, desfac vrăjile, farmecele și toate legăturile necurate și izvorăsc tămăduiri.

Sfântul Ierarh Partenie vine și astăzi în sprijinul acelor care-l cheamă cu credință și evlavie, așa cum făcea și când era în viață. Prezența lui vie în zilele noastre

este dovedită de minunile și binefacerile cu care îi copleșește pe cei care se apropie de el cu credință și-l cheamă într-ajutor. Sfântul Partenie, prin darul Domnului Iisus Hristos, îi ușurează și astăzi pe oamenii care suferă de influența magiei, farmecelor și a altor acțiuni satanice și, mai ales, îi eliberează de boala blestemată care biciuiește astăzi omenirea: cancerul, căci Sfântul Partenie este în mod deosebit sfântul tămăduitor al cancerului.

Darurile depline cu care a fost înzestrat Sfântul Partenie încă din timpul vieții sale se potrivesc perfect nevoilor omului de azi, care se confruntă cu multe probleme: necredință, eresuri, boli incurabile, acțiuni demonice, tot felul de primejdii și nenorociri. Perioada actuală se aseamănă mult cu orașul păgân Lampsakos din sec. IV d.Hr. și cu primele secole de după Hristos (când creștinismul a trebuit să lupte împotriva idolatriei), pentru că în zilele noastre păcatul a devenit o modă, teoriile materialiste despre lume sunt acceptate de majoritatea oamenilor, iar diavolul atacă fără rușine prin erezii și culte satanice. ✿

SFÂNTUL HARALAMBIE, MARE MĂRTURISITOR ȘI VINDECĂTOR DE BOLI

**În data de 10 februarie săvârșim
pomenirea Sfântului Ierarh Haralambie,
Episcopul Magneziei în Asia Mică
(Turcia de astăzi).**

**Datorită chinurilor cumplite
pe care le-a îndurat de la prigonitori,
Sfântul Haralambie a fost și este cinstit
de creștinii ortodocși
ca un mare mărturisitor și ocrotitor
al celor aflați în suferințe și necazuri.**

Sfântul Haralambie a trăit în secolul al doilea după Hristos, fiind Episcop al Magneziei, în Asia Mică. În timpul păstoririi sale, s-a confruntat cu persecuții din partea guvernatorului Asiei Mici, care s-a infuriat pe faptul că ierarhul nu se închina idolilor. Nemaipomenitele chinuri care au urmat, cu toate că venerabilul ierarh avea peste o sută de ani de viață, ne fac și astăzi să tresărim și să ne gândim foarte bine la felul în care era mărturisit creștinismul în timpul persecuțiilor romane. Pentru că Sf. Haralambie răbda fără să crâncească aceste chinuri și, pe deasupra, le mulțumea chinuitorilor că-l ajută să dobândească un trup ceresc, omorându-i trupul pământesc, guvernatorul a poruncit să-i fie tăiat capul.

În timpul acestor evenimente, foarte mulți martori ai chinurilor s-au convertit la creștinism, iar alții, creștini fiind deja, au mărturisit alături de ierarhul lor. Doi soldați, Porfirie și Vaptos, care îl păzeau pe Sf. Haralambie, au mărturisit că sunt creștini, fiind condamnați imediat la moarte prin decapitare. De asemenea, trei femei care au văzut chinurile la care era supus martirul s-au convertit la credința în Hristos, fiind ucise pentru aceasta. Martirologiul stabilește la anul 202 moartea martirică a Sf. Haralambie.

Pentru credința sa neclintită și pentru răbdarea de care a dat dovadă în fața chinuitorilor, creștinii l-au cinstit și iubit mult pe Sfântul Haralambie, rugându-l să-i ajute atunci când și ei erau în suferințe, boli sau necazuri ale vieții. Astfel, evlavia credincioșilor ortodocși l-a considerat pe arhierul Magneziei ocrotitor de boli, de moarte năprasnică, iar pentru că sfântul fusese păstor înainte de a fi hirotonit, țărani îi cereau să le apere animalele domestice și să-i ajute să aibă roadă bogată. Sfântul cu siguranță i-a ajutat pe foarte mulți în rugăciunile lor, pentru că altfel nu s-ar putea înțelege mulțimea de tradiții populare legate de cinstirea lui, dar și

numărul mare de biserici și mănăstiri care i-au fost închinat.

Sensibili la sfinții care au fost păstori, românii, cu un trecut pastoral bogat, s-au simțit atașați foarte mult de acest sfânt, construind sfinte locașuri în cinstea lui și păstrându-i sfintele moaște ca daruri neprețuite și făcătoare de minuni.

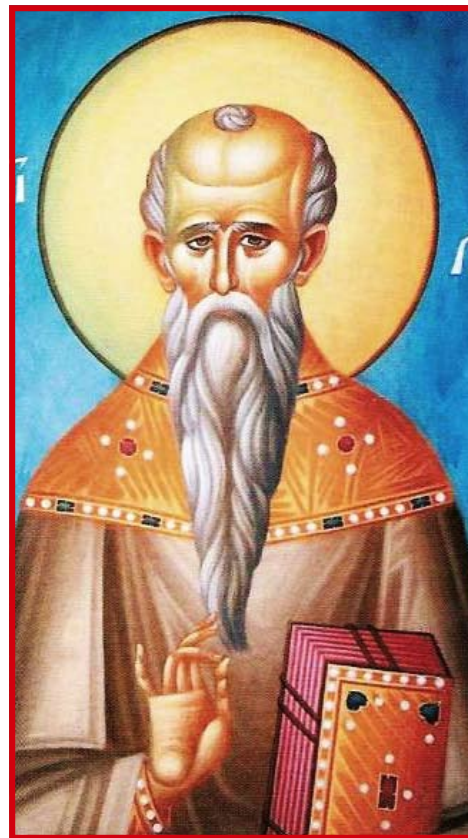
Capul Sf. Haralambie se păstrează la Măn. Sf. Ștefan din Meteora, moaște care săvârșesc nenumărate minuni. Din hrisoavele existente la mănăstire aflăm că în anul 1398 domnul ungro-vlah Ioan Vladislav a donat mănăstirii un fragment de lemn din Sfânta Cruce, particule din moaștele Sf. Ioan Botezătorul și terenuri din Țara Românească, iar nepotul său, vornicul Dragumar, a făcut să ajungă la acest sfânt lăcaș capul Sf. Mucenic Haralambie.

Recunoscut mai ales pentru vindecarea bolilor infecțioase, Sfântul Haralambie a izbăvit adesea de ciumă multe comunități încercate de astfel de epidemii catastrofale. Creștinii luau sfântul cap al Mucenicului din Mănăstirea Sfântul Ștefan din Meteora și înălțau rugăciuni fierbinți în locurile cuprinse de cumplitele boli, iar epidemiile de ciumă sau tifos încetau imediat.

Așa s-a întâmplat și când Sfântul a oprit epidemia de ciumă din 1908 care cuprinsese Mănăstirile din Sfântul Munte, iar de atunci s-a hotărât ca an de an, în ziua de 10 februarie, când se prăznuiește Sf. Mucenic Haralambie, în toate mănăstirile athonite să se facă priveghere cu citirea paraclisului Sfântului, în semn de cinstire deosebită pentru minunile pe care acesta le-a săvârșit în acele regiuni.

În București, fragmente din moaștele Sf. Haralambie se găsesc la bisericile Sf. Dumitru (Poșta) și Sfinții Arhangheli (Oțetari), unde se află un deget al sfântului, dar și la biserica Sf. Stelian (Lucaci), biserica Nașterea Maicii Domnului – Mărgeanului, Măn. Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril - Stavropoleos, Schitul Darvari, biserica Sfânta Treime - Delea Veche, biserica Sfânta Treime – Manu Cavafu (Gh. Șincai) și biserica Sf. Vasile cel mare de pe Calea Victoriei.

Sfântului Mucenic Haralambie, apărătorul de ciumă, îi sunt închinat în țara noastră mai multe biserici, ca urmare a evlaviei oamenilor față de el și de ajutorul pe care acesta ni l-a dat în marile epidemii care au înfricoșat Țările Române de mai multe ori în istoria lor. În București, Galați, Iași, Turnu Măgurele există sfinte lăcașuri

cu hramul Sf. Haralambie.

Alegerea acestui hram de către unele lăcașuri sfinte este legată direct de „ciuma lui Caragea”, din 1813, dar și de foametea din vremea lui Alexandru Constantin Moruzi, din 1795. În 1813, în Țara Românească s-a abătut o mare epidemie de ciumă, încât mureau zilnic 300 de bucureșteni. Ciuma lui Caragea, din vremea acestui domnitor, a secerat 90.000 de vieți. În această situație, nădejdea oamenilor a fost pusă în Sf. Haralambie, ca singurul care putea să-i izbăvească de boală. Într-adevăr, după multe rugăciuni și cereri adresate lui, ciuma a dispărut.

Oamenii s-au îndreptat în situațiile limită spre ajutorul lui Dumnezeu, dar și-au luat mijlocitori și pe sfinți. Sf. Haralambie era cunoscut ca apărător în epidemiile de ciumă și în vremuri de foamete. De altfel, cuvintele Acatistului Sf. Haralambie sună astfel: „Bucură-te, izbăvitorule de ciumă și de foamete!”

În iconografia ortodoxă bizantină, Sf. Haralambie este reprezentat ca un preot, iar în cea rusească, ca ierarh. Există și icoane în care sfântul are sub picioare un schelet sau o figură urâtă, înfricoșătoare, reprezentând ciuma. Personajul malefic este arătat în lanțuri, ca semn al neputinței în fața sfântului. O astfel de icoană pe lemn, veche, de mărime semnificativă, se află în muzeul Mănăstirii Cozia. ❀

DECLARAȚIA SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII GRECIEI ÎN LEGĂTURĂ CU CĂSĂTORIA PERSOANELOR DE ACELAȘI GEN

Sfântul Sinod al Ierarhiei al Bisericii Greciei a fost convocat în ședință extraordinară, marți, 23 ianuarie 2024, având ca subiect unic legislația anunțată privind căsătoria și adopția în favoarea cuplurilor de același sex.

Din lipsa spațiului tipografic pentru prezentarea în integralitate a acestei declarații deosebit de importante și care prezintă un real și imediat interes și pentru noi, românii ortodocși, vom prezenta doar câteva fragmente, cei interesați pot să caute acest text pe internet. Sperăm să putem reveni cu decizia finală a parlamentului grec și evident cu comentarii.

1. Teologia Bisericii despre căsătorie izvorăște din Sfânta Scriptură, din învățătura Părinților Bisericii și din rânduiala Tainei Cununiei și se vede clar în Slujba acestei Taine. Scopul căsătoriei creștine este crearea unei relații și a unei familii armonioase, creșterea copiilor ca roade ale iubirii în Hristos a celor doi soți și a legăturii lor cu viața bisericească.

Biserica acceptă pentru relația dintre bărbat-femeie și copii că:

a) dualitatea sexelor și complementaritatea lor nu sunt invenții sociale, ci vin de la Dumnezeu („... și Dumnezeu l-a creat pe om, după chipul lui Dumnezeu l-a creat, bărbat și femeie i-a creat. Și Dumnezeu i-a binecuvântat, spunând: „Creșteți și vă înmulțiți...”, Facerea 1, 27:28),

b) sfințenia unirii bărbatului și femeii face trimitere la relația dintre Hristos și Biserică („... Cel ce-și iubește femeia pe sine se iubește... Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică.” Efeseni 5, 28:32),

c) căsătoria creștină nu este un simplu acord de conviețuire, ci o Sfântă Taină,

Căsătoriile cuplurilor de același sex sunt legale în 34 de țări ale lumii. Printre ele nu se numără niciuna creștin-ortodoxă. Din păcate, Grecia, care deja a legalizat parteneriatele civile în 2015, ar putea deveni prima țară predominant creștin-ortodoxă care legalizează căsătoriile între persoane de același sex.

prin care Harul lui Dumnezeu este dăruit relației de comuniune dintre un bărbat și o femeie în scopul drumului lor comun spre îndumnezeire – și acest drum binecuvântat privește toate cuplurile cu sau fără copii,

d) tatăl și mama sunt elemente integrante ale copilăriei și ale vieții adulte („Cinstește-ți tatăl și mama”, Exod 20:12).

2. Evident că statul legiferează, dar acest lucru nici nu lipsește Biserica de libertatea de exprimare, nici nu scutește Biserica de datoria de a informa pe credincioși și nici nu poate indica în ce constă păcatul. Biserica nu legiferează și nu este responsabilă pentru legi. Dacă tace, însă, poartă o responsabilitate grea și se autodistruge.

4. S-a anunțat că se va permite „căsătoria între persoane de același sex” și „parentalitatea între persoane de același sex”, prin adopție și (cu diverse condiții) prin maternitate surrogat.

Fondatorii și susținătorii proiectului de lege promovează abolirea paternității și maternității și transformarea lor în paternitate/maternitate neutră, dispariția rolurilor de gen în cadrul familiei și pun alegerile sexuale ale adulților homosexuali mai presus de interesele viitorilor copii.

Conform proiectului de lege, părinții de același sex vor putea să-și impună copilului lor partenerul drept „tată 2” sau „mamă 2”.

5. Această inițiativă legislativă condamnă viitorii copii să crească fără tată și mamă într-un mediu în care rolurile părinților sunt confuze.

Familia monoparentală este un caz diferit. Determină privarea unui părinte, dar nu și confuzia rolurilor parentale. În schimb, conviețuirea homosexuală provoacă ambele lucruri. În plus, acești copii nu vor avea adesea ocazia să-și

cunoască celălalt părinte biologic.

De asemenea, nu vor avea experiența personală a prezenței sexului opus (spre deosebire de „părinții lor de același sex”) într-o relație heterosexuală.

Copiii cu tații 1 și 2 sau cu mamele 1 și 2 (sau mai multe) vor fi victimele unui mecanism de naștere nenatural.

8. Biserica Greciei recunoaște doar Sfânta Taină a căsătoriei creștine și respinge căsătoria civilă indiferent de sex.

În acest caz, se opune căsătoriei civile a „cuplurilor de același sex” pe motiv suplimentar că aceasta duce inevitabil la „parentalitate între persoane de același sex” prin adopție sau maternitate surrogat.

Această legislație intră în conflict atât cu antropologia creștină, cât și cu datoria societății de a asigura bunăstarea și creșterea corectă a copiilor, dar și cu dreptul copiilor de a avea prezența și îngrijirea paternă și maternă.

Din toate motivele de mai sus și cu un simț al responsabilității pastorale și al dragostei, Sfânta noastră Biserică se opune cu fermitate proiectului de lege propus.

9. Sfântul Sinod al Ierarhiei a hotărât:

a) scrierea unei scrisori relevante cu pozițiile sale către onorabilii membri ai Parlamentului Elen,

b) anunțarea pozițiilor sale în sfintele biserici, Duminică, 4 februarie 2024 și distribuirea unei broșuri relevante „Către popor” în Sfintele Biserici și pe site-ul său,

c) acordarea autorizației fiecărui Mitropolit de a proceda, în cadrul eparhiei sale, conform judecății sale pastorale prudente, cu inițiative de informare și sensibilizarea oamenilor cu privire la legislația viitoare și instituția familiei. ❀

Maria Buleu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 4-11 FEBRUARIE 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 4.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 15-a după Rusalii (Cea mai mare poruncă din lege) Utrenia, Sfânta Liturghie
	De la 18 ⁰⁰	Întâlnirea de duminică seara
Miercuri 7.02	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 9.02	07 ³⁰ -09 ³⁰	Utrenia, Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Acatist
Sâmbătă 10.02	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 11.02	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 16-a după Rusalii (Pilda talanților) - Utrenia, Sf. Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2024 ESTE DE 100 LEI